

عنوان مقاله:

رویکرد قرآن و عرفان به معنا و مفهوم تزکیه

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 10، شماره 39 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علیرضا فیروزفر - عضو هیئت علمی دانشگاه زنجان

جواد نصیری - نویسنده مسئول و دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه مذاهب اسلامی

سمیه فیروزفر - دانشجوی کارشناسی ارشد ادیان ابراهیمی، دانشگاه ادیان و مذاهب قم

خلاصه مقاله:

این مقاله در رابطه با رویکرد قرآن و عرفان به معنا و مفهوم تزکیه بحث می کند. واژه تزکیه در اصل حاوی دو معنای رشد و نمو دادن و تطهیر و پاکیزه سازی است. البته باید توجه داشت که این دو معنا با یکدیگر، پیوند دارند و به نوعی لازم و ملزوم یکدیگرند. معمولا در کتاب های تعلیم و تربیت و متون اخلاقی و عرفانی دو واژه تربیت و تهذیب را به جای تزکیه به کار می برند. تزکیه در عرفان عبارت است از زدودن نفس و تخلیه آن از عقاید باطل و اوصاف مذموم، میراندن هوای نفس، تربیت کردن و به صلاح آوردن نفس و از صفت اماره به مطمئن رسانیدن آن. برخی تزکیه را به معنای ترک دنیا دانسته اند. در منابع عرفانی به تزکیه به طور مستقل کمتر پرداخته شده و بیشتر آن را ذیل، سیروسلوک و ریاضت نفس مطرح کرده اند. در آثار اخلاقی نیز، ذیل بحث تهذیب نفس، به تزکیه پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن، تزکیه، عرفان، تهذیب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311684>

